

porträtt av ett träd, 1/9 2007

Den 1 september 2007 gick jag upp tidigt om morgonen. Klockan var fem och solen hade ännu inte visat sig. Dimman låg tät och det rök ifrån marken, men det såg ut att bli en fin dag, en solig dag. Jag tog på mig varma kläder, bredde några smörgåsar, bryggde en kanna kaffe som hälldes på termos, och packade ihop allt i en ryggsäck.

Ryggsäcken, videokameran och stativet tog jag med mig och gick ut. Luften var sensommar kall och frisk. Jag gick genom en hage med hästar, förbi snårskog och vidare till en annan hage. Där hade jag dagen innan sett ut ett träd.

En vildapel vid ett stenröse.

Jag vet inte hur många år det här trädet är, men det har säkerligen varit med om hel del berättelser, även om det den mesta tiden har stått för sig självt.

Min yngre bror gick hit en gång när han var arg och ledsen och satte sig vid trädet. Han satt där en stund, och då kom en hare fram. Alldeles nära, och alldeles intill. Det arga och det ledsna försvann, och min bror gick hem igen.

Den här morgonen var trädet inte ensamt som jag trott. Flera kor och kalvar och så en tjur stod där undrande när jag kom. Jag fick leta upp ett annat stenröse, klättra upp och placera stativ och kamera där. När solen sedan sakta började stiga upp hade jag gjort så gott jag kunnat med inställningar och satt kameran i ett intervalläge där den tog en halv sekund var trettionde sekund.

Under hela den dagen stod kameran i intervalläge och tog bilder. Jag tillbringade själv dagen i hagen, låg och halvsov i solen lite längre bort med de nyfikna korna i närheten. Då och då fick jag se till att byta batteri på kameran.

Det blev som ett porträtt av ett träd under en dag. Små skiftningar i ljuset, små händelser blev tydliga och större. Intervallfilmningen skapade en speciell rytm och jag lät senare hastigheten på bildbytena vara i den takt som ett hjärta slår.

Trädet i mitten av bilden. Konstant och i centrum. I min tanke innan genomförandet var trädet viktigast men när jag fick se resultatet märkte jag att det var så mycket omkring trädet som var lika viktigt. Andra historier, andra berättelser, sammanflätat.

Som det ju är.